

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní JUDr. Kateřinou Takácsovou ve věci

žalobce: Z [redacted] S [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Doc. JUDr. Tomášem Gřivnou, Ph.D.
sídlem Dukelských hrdinů 343/3, 170 00 Praha 7

proti

žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o 7 623 428,50 Kč s přísl.

t a k t o:

- I. Řízení se co do částky 237.786,00 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 22.2.2016 do 16.11.2016, zastavuje.
- II. Žaloba se v části, kterou se žalobce na žalované domáhá zaplacení 7.385.642,50 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 22.2.2016 do zaplacení, zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 73.708,47 Kč, a to k rukám právního zástupce žalobce do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne ze dne 21.02.2016 domáhal částky v celkové výši **7.623.428,50 Kč** spolu s úrokem z prodlení z uvedené částky ve výši 8,05 % p.a. ode dne 22.02.2016 do zaplacení, a to z nezákonného rozhodnutí a nesprávného úředního postupu, když byl v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp.zn. [REDAKCE] zproštěn obžaloby. Své nároky žalobce vyčíslil jako **náklady na obhajobu v namítaném řízení v celkové částce 197.048,50 Kč** (z toho zastoupení JUDr. Chudobou 17.424,- Kč, zastoupení JUDr. Kratochvílovou 95.106,- Kč, zastoupení JUDr. Máchou 14.614,- Kč a zastoupení doc. JUDr. Gřivnou, PhD. 69.877,50 Kč), **náklady na pořízení znaleckých posudků celkem 157.300,- Kč** (posudek Ing. Vladimíra Bernhardta 60.500,- Kč, posudek BENE FACTUM, a.s. 96.800,- Kč), **ušlý zisk spočívající v ušlé mzdě ve výši 6.850.737,- Kč**, **nemajetková újma způsobená trestním stíháním ve výši 250.000,- Kč**, **nemajetková újma způsobená nepřiměřenou délkou řízení ve výši 68.343,- Kč** (tzn. 1667,- Kč za každý měsíc stíhání, kdy vycházel z předpokladu, že spravedlivé by bylo stanovit odškodné již od 4.6.2009, kdy byly zahájeny první úkony trestního řízení jako takového, tedy ještě před sdělením podezření 4.10.2012, a dále až do právní moci zprošťujícího rozsudku dne 4.3.2015) a **újma způsobená nemožností vycestovat ve výši 100.000,- Kč**. K ušlému zisku žalobce blíže uvedl, že ten představuje výdělek, který by žalobce získal v podobě mezd v pozici asistenta generálního ředitele na základě pracovní smlouvy, která měla být uzavřena mezi ním a společností CZECH PROMOTION group, s.r.o. na období od 2.1.2013 na dobu neurčitou, přičemž jedinou překážkou podpisu této smlouvy bylo právě trestní stíhání žalobce. Ušlý zisk žalobce vyčíslil jako čistou mzdu za období 2.1.2013 až 2.1.2023, přičemž hrubá měsíční mzda měla představovat v prvních třech měsících (během zkušební doby) částku 40 000 Kč a po zbytek období částku 65 000 Kč. Trestní stíhání pro žalobce představovalo značné psychické trauma, v jehož důsledku se zhoršily i osobní a profesionální vztahy žalobce, došlo k poškození jeho profesního dobrého jména, ovlivnění rodiny, zejména zdraví jeho otce, proto žalobce požadoval i nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání. K namítané nepřiměřené délce řízení v průběhu řízení upřesnil, že tato primárně nestojí na průtazích v činnosti soudu či orgánů činných v trestním řízení, ale pokud by byl žalobce již prvním rozhodnutím zproštěn obžaloby, tak by řízení trvalo kratší dobu. K újmě způsobené nemožností vycestovat žalobce uvedl, že mu byl zabaven cestovní doklad a musel vždy žádat soud o povolení vycestovat, kdy si nemohl být jistý výsledkem a i když mu bylo v jednotlivých případech umožněno vycestovat mimo území České republiky, již jen samotný fakt, že o vycestování musel žádat, představuje značný zásah do svobody pohybu jak obecné, tak v rámci Evropské unie. Žalobce nárok uplatnil u žalované dopisem ze dne 21.8.2015, tato však do podání žaloby jeho nárok nevypořádala.
2. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 23.10.2018 potvrdila, že u ní žalobce dne 21.08.2015 nárok na náhradu škody z namítaného řízení v celkové výši 7.595.256,- Kč sestávající z uvedených dílčích nároků a částek s tím, že výše nároku na náhradu nákladů obhajoby původně činila 168.876,50 Kč, tzn. méně než uplatnil žalobou. Žalovaná požadavku co do náhrady nákladů obhajoby částečně vyhověla ve výši 140.986,- Kč (v rozsahu jí vyhodnocených účelných a doložených nákladů, přičemž ve svém vyjádření vypočítala a zdůvodnila úkony nepřiznané) a dále co do nároku na náhradu nákladů na jeden znalecký posudek ve výši 96.800,- Kč, celkem tedy 237.786,- Kč, když tuto částku 16.11.2016 uhradila a dále se žalobci za nezákonné trestní stíhání omluvila a konstatovala porušení práva, což považuje za dostačující satisfakci za nezákonné rozhodnutí, neboť žalobce neprokázal, že by namítané řízení zasáhlo do jeho osobnostní sféry nad míru obvyklou a dostatečně neodůvodnil přiznání zadostiučinění v peněžité formě. Žalovaná dále konstatovala, že nebylo prokázáno, že žalobci ušel zisk v důsledku trestního stíhání. Žalobce se dle čestného prohlášení J. [REDAKCE] [REDAKCE] které přiložil k žádosti, ucházel o pracovní místo asistenta generálního ředitele společnosti [REDAKCE]

- ✓ [REDACTED] a měla pro něj být snad i připravena pracovní smlouva, kterou mu byla stanovena pracovní doba celých 40 hodin týdně. Není však postaveno najisto, že by do zaměstnání žalobce nastoupil či v něm setrval, jelikož jak v žádosti uvedl, tak předmětné zaměstnání měl vykonávat vedle své podnikatelské činnosti. Podnikatelskou činnost žalobce provozoval i po celou dobu trestního stíhání a tato zahrnovala opakované pracovní cesty do zahraničí. Ohledně nároku z nepřiměřené délky řízení uvedla, že celková délka řízení činila 2 roky a 5 měsíců, v řízení bylo procesně rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy (3x meritorně soudem nalézacím, 1x jedenkrát soudem odvolacím), věc vykazovala vyšší míru právní i skutkové složitosti, nebyly zjištěny průtahy ze strany soudu, kdy tento činil procesní úkony v přiměřených lhůtách. Žalobce se svým chováním na průtazích v menší míře podílel. Žalovaná proto uvedla, že délka řízení nebyla nepřiměřená. Co se týče zákazu vycestovat konstatovala, že tento trval relativně krátce, když byl vyhlášen 27.11.2013 a zrušen poté usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 14.1.2014, jelikož rozsudkem ze dne 14.1.2014 bylo trestní řízení, byť nepravomocně, proti žalobci skončeno. S ohledem na uvedené žalovaná navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítnul a přiznal jí náhradu nákladů řízení.
3. Dne 26. září 2017 vzal žalobce svoji žalobu zčásti zpět, a to v rozsahu žalovanou poskytnutého plnění ve výši 237.786,- Kč z titulu náhrady škody.
 4. Podáním ze dne 21.8.2015 uplatnil žalobce nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím podle zákona č. 82/1998 Sb. u žalované, a to v celkové výši 7,595.256,50 Kč.
 5. Podle pracovní smlouvy ze dne 2.1.2013 měla být mezi [REDACTED] jako zaměstnavatelem a Z [REDACTED] S [REDACTED] jako zaměstnancem uzavřena dne 2.1.2013 pracovní smlouva, kdy zaměstnanec měl nastoupit na pozici asistent generálního ředitele, doba trvání pracovního poměru byla sjednána na dobu neurčitou a se zkušební dobou na 3 měsíce. Smlouva není podepsána žádnou ze stran.
 6. Podle stanoviska žalované, ze dne 11.11.2016, tato sděluje k žádosti žalobce na předběžné projednání nároku ze dne 21.8.2015, že náklady obhajoby shledala co do druhu, délky a použité sazby s určitými výjimkami za v souladu s obsahem spisu, když žalobce vyúčtoval na nákladech právního zastoupení částku v celkové výši 168.876,50 Kč včetně DPH a žalovaná mu za právní služby přiznala částku ve výši 140.986,00 Kč včetně DPH. Dále žalovaná přiznala za vyhotovení jednoho ze znaleckých posudků v dané věci částku ve výši 96.800,00 Kč, celková částka tedy ve výši 237.786,00 Kč má být zaslána na bankovní účet žalobce. Co se týče nároku na zaplacení ušlého zisku ve výši 6.850.737,00 Kč, které žalobce u žalované uplatnil, tuto částku s ohledem na neprokázání nároku, žalovaná nepřiznala. Rovněž, co se týče nároku na zaplacení přiměřeného zadostiučinění za trestní stíhání a omezení možnosti vycestovat, s ohledem na to, že tato nemajetková újma byla z hlediska žalobce nedostatečně prokázána žalované, žalovaná konstatovala, že došlo v trestním řízení proti žadateli k vydání nezákonného rozhodnutí a za tuto skutečnost se omluvila. Vzhledem k tomu, že žadatel dostatečně neodůvodnil přiznání zadostiučinění v peněžité formě, žalovaná pokládá konstatování vydání nezákonného rozhodnutí a omluvu za dostatečné zadostiučinění porušení práva. Co se týče zadostiučinění za délku řízení, žalovaná konstatovala, že vzhledem k tomu, že řízení trvalo dva roky a pět měsíců, nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě a proto není možné přiznat náhradu nemajetkové újmy.
 7. Dále se čte schvalovací doložka plnění na základě mimosoudního vypořádání nároku na odškodnění ze dne 11.11.2016, kdy byl podán žalovanou příkaz k platbě v celkové výši 237.786,00 Kč na účet příjemce Z [REDACTED] S [REDACTED] přičemž datem splatnosti je 16.11.2016.
 8. Z čestného prohlášení otce žalobce Z [REDACTED] S [REDACTED] z 6.10.2016 se podává, že situace

ohledně trestního stíhání jeho syna ho nesmírně trápila a dodnes trápí, měl potíže jak ve vztazích s rodinou, tak i v profesionálním životě a díky trestnímu stíhání nedostal lukrativní pracovní místo, kde s ním již počítali. S ohledem na to, že si jsou s žalobcem blízcí, snášel rovněž tuto situaci špatně i jeho otec a v důsledku těchto okolností se mu zhoršil zdravotní stav.

9. Z čestného prohlášení ze 7.10.2016, které žalobce označil jako čestné prohlášení pana K█████ se podává, že tento dlouhodobě spolupracuje na různých projektech, byl v důsledku trestního stíhání ve špatném psychickém rozpoložení, což se odráželo i na jeho pracovním nasazení. Z části spolupracovníka a obchodních partnerů mělo být na žalobce nahlíženo jako na zločince s tím, že stín podezření zůstává i dnes a nebude jednoduché se jej zbavit. Výše uvedené mělo negativní vliv na schopnost žalobce získávat nové obchodní partnery a klienty a udržet si ty stávající. Kvůli trestnímu stíhání dokonce nedostal práci, o kterou se ucházel.
10. Z čestného prohlášení D█████ S█████ z 10.10.2016, manželky žalobce, soud zjišťuje, že trestní stíhání mělo jejímu manželovi způsobit vážnou újmu na psychice, tato se projevila i ve značném zhoršení vztahů v rodině, trpěl v dané době nespavostí, situace ho natolik trápila, že nebyl schopen se uvolnit a působil nepřítomně a roztržitě. Současně se zhoršením zdravotního stavu svého otce si vyčítal tuto situaci, která mu přitěžovala na jeho zdravotním stavu. Žalobce měl být uzavřený, reagoval výbušně, což doposud nebylo, postupně se jeho stav zlepšoval až po definitivním ukončení věci v únoru 2015, resp. teprve se začínal zlepšovat. Trestním stíháním měl utrpět i sociální život žalobce.
11. Ze zdravotního záznamu ██████ R█████ P█████ ze dne 14.1.2013 se podává, že tento byl podle daného vyšetření u něj zjištěn ██████ jiné změny nebyly prokázány.
12. Podle laboratorního vyšetření z laboratoře AeskuLab ze 14.11.2012 a 15.11.2012 byly provedeny žalobci krevní zkoušky.
13. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka ██████ se podává, že obchodní firma pod původním jménem ██████ naposledy ██████ byla zapsána do veřejného rejstříku 15.3.2010. Jejím jednatelem od 19. května 2010 doposud je Z█████ S█████ tedy žalobce. Společníkem společnosti je ██████ IČ: ██████ vlastní 100 % podíl na společnosti.
14. Z úplného výpisu z veřejného obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem H, vložka 218 se podává, že 15. února 2010 byla založena společnost s původním jménem ██████ nyní ██████ kdy členem představenstva této společnosti je od 13. dubna 2010 doposud žalobce. Žalobce je rovněž jediným akcionářem dané společnosti.
15. Z výpisu webových stránek společnosti ██████ dne 25.9.2017 se podává, že za skupinou ██████ jejímiž členy jsou, je zde řada vypočítaných společností jak v České republice, Rumunsku, Chile a v Iránu, tedy za touto společností stojí Z█████ S█████ jako generální ředitel a jediný akcionář. Servisním partnerem této společnosti je ██████ K uvedenému dni patří do portfolia skupiny ██████ dceřině společnosti v počtu 7 společností, kdy v roce 2010 společnost realizovala projekty o celkovém instalovaném výkonu 1,7 MWp v České republice, v roce 2011 s výkonem 1 MWp, v roce 2012 a 2013 při vstupu na rumunský trh 8,5 MWp apod.
16. Z výpisu obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem C, vložka ██████ se podává, že 12. října 2009 byla založena společnost s tehdejším názvem

převodu nesplní, ačkoli je k tomu oprávněným vyzván. Dále se zavázal, že v případě, že obchodní společnost [redacted] jako dlužník, nesplní svůj závazek ze smlouvy o převodu a zpětného převodu, uhradí věřiteli částku 3 mil. Kč, na jeho místě.

24. Z notářského zápisu [redacted] ze dne 29.8.2013 se podává, že mezi [redacted] T [redacted] K [redacted] jako věřitelem, společností [redacted] jako dlužníkem, a žalobcem jako ručitelem byla podepsána Dohoda o splnění závazku se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu jednak mezi věřitelem a dlužníkem a jednak mezi věřitelem a ručitelem. Věřitel se zde zavázal půjčit dlužníkovi částku 2.500.000,00 Kč, přičemž ručitel vůči věřiteli učinil své prohlášení za účelem zajištění splnění tohoto závazku v totožné výši. Podle Dohody o ručení včetně písemného prohlášení ručitele ze dne 29.8.2013 uzavřel [redacted] T [redacted] K [redacted] jako věřitel, se žalobcem jako ručitelem ručitelské prohlášení, týkající se zajištění smlouvy o půjčce uzavřené dne 29.8.2013 mezi věřitelem T [redacted] K [redacted] a společností [redacted] v celkové výši 2,5 mil. Kč.
25. Mzdovým listem zaměstnankyně M [redacted] K [redacted] zaměstnané u [redacted] na blíže nespecifikované pozici od 2.1.2013 se podává, že v roce 2013 tato pobírala plat v průměrné výši 30 tis. Kč měsíčně a v daném období jí bylo na prémiech a odměnách vyplaceno celkem 37.500,00 Kč. Ze mzdového listu dané zaměstnankyně za rok 2014 se podává totožná výše platu, tedy 30 tis. Kč měsíčně s tím, že na prémiech a odměnách jí bylo vyplaceno celkem 90.923,00 Kč. V roce 2013 obdržela na příplatcích ostatních celkem 96.255,00 Kč, zatímco v roce 2014 287.178,00 Kč. Za rok 2015 totožná zaměstnankyně pobírala průměrný plat ve výši 30 tis. Kč měsíčně, přičemž jí na prémiech a odměnách bylo vyplaceno celkem 336.406,00 Kč, na příplatcích ostatních celkem 220 tis. Kč.
26. Podle náplně práce společnosti [redacted] je na blíže nespecifikované pozici náplní práce hlídání nákladů firmy, jednání s dodavateli, jednání s právníky, řešení pohledávek ve 3. fázi, přijímání zaměstnanců, organizace firemních akcí, správa kancelářských prostorů, provoz kavárny, organizování pravidelných – mezidivizionálních schůzek a řada dalších úkonů rozepsaných v několika dalších bodech. Z uvedené listiny není zřejmé, jakého zaměstnání, či jaké práce se tato náplň práce týká.
27. Z čestného prohlášení S [redacted] V [redacted] 25.9.2017, týkající se trvání pracovního poměru ve společnosti [redacted] tato prohlašuje, že je zde zaměstnána od 22.11.2010. Po dobu výkonu pracovního poměru byla zaměstnána na pozici recepční/fakturantka, a to do 30.11.2013, dále jako fakturantka do 31.12.2015 a od 1.1.2016 dosud jako back office director. Dále čestně prohlašuje, že nezaznamenala po dobu svého pracovního poměru, že by pracovní poměr ukončilo větší množství osob, či by docházelo velmi často k přijímání nových zaměstnanců. Naopak konstatuje, že jednou z priorit zaměstnanecké politiky společnosti [redacted] je důraz na dlouhodobost spolupráce se zaměstnanci. S ohledem na to tedy je fluktuace zaměstnanců ve společnosti nízká. Rovněž konstatuje, že tyto skutečnosti jsou odrazem i toho, že je do současné doby zaměstnancem společnosti tedy již téměř sedm let.
28. Svědkyně [redacted] D [redacted] S [redacted] manželka žalobce, vypověděla, že s žalobcem žijí od roku 2008, mají zúžené společné jmění manželů, trestní stíhání mělo na jejího manžela již od počátku trestního prověřování od roku 2010, negativní vliv, traumatizovalo jej a ovlivňovalo jeho osobní život, vztahy a profesní život. Žalobce byl podrážděný, i vůči rodině, stydl se za to, že je trestně stíhán (nikdy předtím ani potom stíhán nebyl) a bál se ztráty přátel. Když se ucházel o zaměstnání a přiznal svou situaci, nabídka práce mu dána nebyla. Od roku 2009 podnikal žalobce v reklamě, nyní již tuto firmu nemá. V době trestního prověřování začínal s podnikáním v obnovitelných zdrojích, s čímž souvisely

také výjezdy do zahraničí, konkrétně v Rumunsku. Vždy musel požádat soud o povolení a nevěděl, zda mu bude dáno. Nevěděla, kolikrát o povolení žádal, ale uvedla, že to pro něj byl velký stres. Při výsleších cítil tlak policie a státního zastupitelství, aby byl odsouzen, měl pocit, že je řízení zmanipulováno (včetně znaleckých posudků) a přestal těmto složkám důvěřovat. Trpěl v té době nespavostí, bolestmi krční páteře a hlavy, začal také popíjet alkohol. Byl mu diagnostikován [REDAKCE] navštěvoval gastroenterologa a užíval léky. Konstatovala, že před zahájením trestního stíhání manžel neměl zdravotní problémy. Vypověděla, že žalobce podnikal od svých dvaceti let a po celou dobu jejich soužití pouze podnikal. Protože měl nestabilní příjmy, splácel hypotéku za dům a ona byla na mateřské dovolené, proto se zajímal o zaměstnání v nějaké reklamní společnosti, kde byl i na pohovoru, ale práci nezískal kvůli dané situaci a nadále podnikal. O finanční situaci mnoho nevěděla, uvedla však, že ze svých úspor kupovala potřeby pro děti.

29. Otec žalobce, Z [REDAKCE] S [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce dané období prožíval špatně, zcela se změnilo jeho chování, měl malé děti a obával se budoucnosti. Svědek i jeho manželka jako rodiče o celé kauze od počátku věděli. Syn si stěžoval na bolesti břicha, říkal, že byl na vyšetření a našli mu nějaké změny na játrech. Kromě informací, které již uvedla předchozí svědkyně ohledně dojmu žalobce z přístupu vyšetřujících orgánů, potíží s nutností žádat soud o povolení vycestovat a zdravotní problémů syna uvedl, že i on měl v té době zdravotní problémy, avšak nebyl si jist, zda tyto s potížením syna souvisely. Rovněž uvedl, že jeho syn vždy podnikal, do roku 2009 měl reklamní agenturu, ta se poté dostala do insolvence, žalobce začal hledat práci v oblasti reklamy, kterou však kvůli trestnímu stíhání nedostal. Žalobce poté začal v roce 2011 podnikat v obnovitelných zdrojích, kde úspěšně podniká takto dosud.
30. Dále se čte potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb ze dne 1.10.2015, kterým doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D. dokládá Ministerstvu spravedlnosti, že v uvedené trestní věci byly za žalobce činěny úkony v celkovém součtu ve výši 69.877,50 Kč.
31. Z faktury č. [REDAKCE] vystavené doc. JUDr. Tomášem Gřivnou žalobci se podává, že žalobci byla vyúčtována částka celkem 72.781,50 Kč s datem splatnosti 11.6.2015.
32. Z výpisu z účtu společnosti UniCredit Bank z 8.6.2015 se podává, že 29.5.2015 převedl žalobce částku 72.781,50 Kč na účet Tomáše Gřivny.
33. Z Potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb ze dne 20.8.2015, vystaveného JUDr. Naděždou Kratochvílovou se podává, že tato dokládala Ministerstvu spravedlnosti, že v dané trestní věci učinila za žalobce úkony v celkové výši 95.106,00 Kč včetně DPH.
34. Na základě faktury č. [REDAKCE] ze dne 21.10.2013 tyto vyúčtovala a rovněž dokládá, že je plátcem DPH. Částku 12.121,00 Kč vyúčtovala žalobci 21.10.2013, s datem splatnosti 28.10.2013, za právní služby v jeho trestní věci. Dále fakturou č. [REDAKCE] vystavenou 28.5.2015 se splatností 10.6.2015, vyfakturovala na základě dohody za poskytnutou právní pomoc částku 52.635,00 Kč žalobci.
35. Výpisem z účtu UniCredit Bank se podává, že plátce Z [REDAKCE] S [REDAKCE] uhradil dne 30.10.2013 částku 12.121,00 Kč na bližší neurčený účet, kdy číslo účtu uvedené v transakční historii se neshoduje s číslem účtu uvedeném na faktuře.
36. Dále se podává, že 3.6.2015 přišla na účet JUDr. Naděždy Kratochvílové platba od Z [REDAKCE] S [REDAKCE] ve výši 52.635,00 Kč.
37. Z Potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb z 15. října 2015 se podává, že JUDr. Oldřich Chudoba uvedl Ministerstvu spravedlnosti, že učinil za žalobce úkony v celkové výši 17.424,00 Kč. Současně toto dokládá registrací s DPH.

38. Z faktury vystavené JUDr. Oldřichem Chudobou dne 21.3.2013 pod číslem [REDAKCE] se podává, že žalobci bylo vyúčtováno celkem 121 tis. Kč jako záloha na odměnu advokáta v dohodnuté výši ve věci sp.zn. [REDAKCE] vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10.
39. Výpisem z Komerční banky ze dne 8.4.2013, vedeného na jméno Oldřicha Chudoby se podává, že 25.3.2013 byla od Z [REDAKCE] S [REDAKCE] na tento účet připsána platba ve výši 121.000,- Kč.
40. Z Potvrzení o poskytnutí a zaplacení právních služeb ze dne 23. října 2015, vystaveného T [REDAKCE] M [REDAKCE] Ministerstvu spravedlnosti se podává, že tento učinil úkony za žalobce v celkové výši 14.641,00 Kč, je plátcem DPH podle osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 14.7.2010. Následně vystavil žalobci fakturu s datem vystavení 30.3.2015 pod číslem [REDAKCE] v celkové výši 22.536,00 Kč jako úkony právní služby a režijní paušál.
41. Výpisem UniCredit Bank majitele účtu Z [REDAKCE] S [REDAKCE] se podává, že částka 22.536,00 Kč odešla 3.6.2015 na účet, jehož číslo se shoduje s číslem uvedeným na faktuře JUDr. Máchy. Transakční historii UniCredit Bank se podává, že majitel účtu T [REDAKCE] M [REDAKCE] obdržel 3.6.2015 od Z [REDAKCE] S [REDAKCE] částku 22.536,00 Kč.
42. Z faktury JUDr. Nadi Kratochvílové ze dne 7.9.2015, číslo [REDAKCE] se podává, že na základě dohody byla za zajištění znaleckého posudku od společnosti [REDAKCE] v rámci obhajoby v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn. [REDAKCE] vyfakturována žalobci částku 96.800,00 Kč.
43. Z příjmového pokladního dokladu ze dne 14.9.2015, vystaveného JUDr. Nadřou Kratochvílovou, byla tato částka v hotovosti převzata v advokátní kanceláři.
44. Z faktury, vystavené JUDr. Kratochvílové 27.5.2013 společností [REDAKCE] se podává že byla přijata záloha pod číslem [REDAKCE] ve výši 48.400,00 Kč. Podle výpisu z účtu tato faktura byla zaplacena z účtu společnosti UniCredit Bank společností [REDAKCE] ve výši 48.400,00 Kč 23.5.2013.
45. Z faktury vystavené JUDr. Kratochvílové 16.10.2013 společností [REDAKCE] se podává, že byla přijata záloha ve výši 48.400,00 Kč za zpracování znaleckého posudku ve věci [REDAKCE] (p.S. [REDAKCE] bylo vyúčtováno celkem 96.800,00 Kč JUDr. Kratochvílové.
46. Z výpisu z účtu číslo [REDAKCE] se podává, že platbou ze 4.11.2013 byla zaplacena částka za znalecký posudek ve výši 48.400,00 Kč. Fakturou Ing. Vladimíra Bernhardtta č. [REDAKCE] se podává, že žalobci byla vyfakturována příprava znaleckého posudku ve věci insolvence společnosti [REDAKCE] celkové částce 50 tis. Kč.
47. Dále fakturou č. [REDAKCE] byla tato částka se zohledněním zálohy vyfakturována v celkové výši 60.500,00 Kč, a to 27.4.2015.
48. Podle Potvrzení o přijetí platby ze dne 18.12.2015 potvrdil Ing. Vladimír Bernhardt, že obdržel platbu v celkové výši 60.500,00 Kč od Z [REDAKCE] S [REDAKCE] za ekonomické poradenství v souvislosti s přípravou znaleckého posudku.
49. Potvrzeními o provedení úkonu dokládají jednotliví advokáti provedení úkonu ve prospěch zastoupeného Z [REDAKCE] S [REDAKCE] a to JUDr. Kratochvílová poradu před výsledkem 4. října 2012, rovněž 3. listopadu 2012 poradu ohledně podání odporu, dále 17. prosince 2012 poradu před hlavním líčením, JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna a JUDr. Chudoba poradu před hlavním líčením 8. dubna 2013. Všichni tři advokáti 23. dubna 2013 poradu před hlavním líčením, všichni tři advokáti poradu před hlavním líčením 25. dubna 2013. JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 7. června 2013, JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním

- líčením 18. září 2013. JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 25. listopadu 2013, JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 18. prosince 2013, JUDr. Kratochvílová a doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 19. prosince 2013, JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna poradu před hlavním líčením 6.1.2014, JUDr. Kratochvílová, doc. JUDr. Gřivna 9. ledna 2014 porada před hlavním líčením. JUDr. Kratochvílová porada před hlavním líčením 13. ledna 2014, JUDr. Kratochvílová porada před veřejným zasedáním 6. května 2014.
50. Potvrzením o poradě ve věci obviněného Z [redacted] S [redacted], potvrdil JUDr. Tomáš Mácha, že 23. července 2014 proběhla porada s klientem. Potvrzení o poradě 24. července 2014 mezi žalobcem a JUDr. Tomášem Máchou. Potvrzení o poradě z 30. července 2014 mezi žalobcem a JUDr. Tomášem Máchou. Potvrzením o provedení úkonu mezi JUDr. Kratochvílovou, doc. JUDr. Gřivnou a JUDr. Máchou, porada před veřejným zasedáním 26. ledna 2015.
51. Nepodepsaným platovým výměrem vydaným společností [redacted] jako zaměstnavatelem, byla stanovena zaměstnanci Z [redacted] S [redacted] v pozici asistenta generálního ředitele základní mzda v lednu – březnu 2013 ve výši 40 tis. Kč, od dubna 2014 měla činit 65 tis. Kč.
52. Lékařskou zprávou [redacted] M [redacted] P [redacted] ze dne 18.5.2015 se podává, že tohoto dne byla žalobci provedena [redacted] Lékařskou zprávou [redacted] M [redacted] P [redacted] ze dne 16.4.2014 se podává, že tohoto dne byla žalobci provedena [redacted]
53. Čestným prohlášením J [redacted] C [redacted] ze dne 18.8.2015 se podává, že tento pracuje na pozici generálního ředitele společnosti [redacted] kdy absolvoval se žalobcem v prosinci roku 2012 pracovní pohovor na pozici asistenta generálního ředitele. Na pohovoru udělal pan S [redacted] vysoce pozitivní dojem, nicméně k uzavření pracovní smlouvy nedošlo s ohledem na to, že mu žalobce sdělil, že je proti němu vedeno trestní stíhání. S ohledem na to, že jen pouhý fakt, že by proti zaměstnanci společnosti bylo vedeno trestní stíhání, které by mohlo poškodit dobré jméno společnosti, nebyla pracovní smlouva uzavřena. Prohlásil, že za první tři měsíce trvání pracovního poměru by žalobce pobíral základní hrubou mzdu ve výši 40 tis. Kč, další měsíce potom ve výši 65 tis. Kč. Zároveň by mu od prvního měsíce náležela odměna v rozmezí 0,5 – 1,5 % vycházející z obchodní marže vytvořené na realizovaných obchodních případech, kdy výše odměn zaměstnanců na podobné pozici činí měsíčně v průměru 9.008,00 Kč. Současně prohlašuje, že zaměstnanec, který na tuto pozici nastoupil namísto pana S [redacted] tuto práci vykonává od 2.1.2013 až dodnes.
54. Bankovním výpisem blíže neuvedené banky ze dne 16.11.2016 byla provedena platba s názvem S [redacted] ve výši 237.786,00 Kč, a to na účet [redacted] pod položkou 37.
55. Vypořádáním závazků a pohledávek se podává, že dne 16.11.2016 byla uhrazena částka 237.786,00 Kč.
56. Podle položek bankovního výpisu ze dne 16.11.2016 byla ve prospěch žalobce odvedena částka 237.786,00 Kč.
57. Z výpovědi svědka [redacted] P [redacted] S [redacted] který je dlouholetým přítelem žalobce, se podává, že se poznali prostřednictvím obchodu, který byl uzavírán mezi jeho zaměstnavatelem a firmou [redacted], v níž byl žalobce jednatelem. Zhruba po roce 2010 s ním žalobce mluvil o trestním stíhání, spíše obecně, kdy mu sdělil, že jej to trápí. Společnost [redacted] poté ukončila činnost, když jí nevyšel nějaký projekt. S žalobcem chodili hrát tenis, žalobce byl v té době podrážděný a měl zdravotní potíže,

postupně již nemohli hrát tenis tak často, avšak vídali se i mimo hru. V té době potřeboval jeho přítel, pan J. C. který spoluvlastní společnost [REDACTED] rozšířit svůj team, proto mu svědek doporučil svědka. Časem se svědek dozvěděl, že se na spolupráci nedohodli. Když poté začal žalobce podnikat ve fotovoltaice v roce 2010, sháněl investory a svědek u něj v roce 2010 nebo 2011 spoluinvestoval.

58. Svědek J. K. vypověděl, že je přítelem žalobce asi od osmnácti let, kdy spolu začínali hrát fotbal, pak společně jezdili i na dovolenou apod. Jeho rodinu však zná spíše od vidění. Se žalobcem se stýkali různě, někdy až třikrát do měsíce např. na squash, mezi lety cca 2010 – 2012 se moc nestýkali, protože domluvené schůzky žalobce rušil. Za poslední rok až rok půl se spolu opět stýkají častěji, i když ne tak jako v mládí. V roce 2013 byl k soudu předvolán jako svědek, protože půjčil žalobci nějaké peníze a dozvěděl se tam, že jeden z žalobcových podniků je v insolvenční. Žalobce mu o trestním stíhání řekl zhruba před dvěma lety. Se žalobcem se vídal méně zhruba v letech 2010 až 2014 nebo 2015, a to na lyžích v Livignu, kam jezdili tradičně v prosinci. Žalobce byl tehdy nesvůj, bavili se spíše obecně, žalobce se moc nesvěřoval. O finančních problémech se nebavili, ale protože byli dobří kamarádi, navzájem si půjčovali peníze a vždy si je pak vrátili.
59. P. J. ve svědecké výpovědi uvedl, že jsou od dětství se žalobcem přátelé, pracuje jako advokát. Zhruba v roce 2004 nebo 2005 se potkali při nějakém sportu a obnovili přátelský vztah, který potom přešel do pracovního, svědek poskytoval právní služby společností žalobce. Proti panu S. bylo vedeno trestní řízení v souvislosti se společností [REDACTED] kterou svědek také právně zastupoval v obchodních věcech a která se ocitla v úpadku. Ten byl vyvolán částečně ekonomickou krizí, která vrcholila v roce 2008, a došlo ke ztrátě některých významných zakázek. Společně se žalobcem a ekonomickými poradci přijali určitá opatření, aby firma přežila a zaměstnanci nepřišli o práci, avšak neúspěšně. Svědek věděl obecně, že se žalobce později snažil získat nějaké zaměstnání. Po sdělení obvinění svědek žalobce nezastupoval, protože trestní právo není jeho doména, ale kontakt nepřerušili. Zahájení trestního stíhání bylo překvapením, protože byl přesvědčen, že k porušení zákona v rámci řešení úpadku [REDACTED] nedošlo, natož k porušení trestních předpisů. Pro žalobce tedy bylo sdělení obvinění poměrně značný šok, nenesl to dobře, byl hodně rozladěný a zkrroušený, mělo to negativní vliv i na jeho rodinu a rovněž vztah se svědkem byl narušen, neboť to mu poskytoval právní rady, které mu mohly přinést neblahé důsledky. Alespoň tak to svědek cítil, i když mu to žalobce nikdy neřekl. Žalobce v té době začínal podnikat v solární elektrárně, ale kvůli trestnímu řízení přemýšlel nad tím, zda to má vůbec v České republice smysl a zda se novým podnikáním zase nemůže on či jeho rodina dostat do komplikací. Svědek sám v trestním řízení vypovídal k ekonomické situaci společnosti [REDACTED] v rozhodném období. V té době se se žalobcem vídal jedenkrát za týden či jedenkrát za čtrnáct dní a věc probírali. Snažil se ho podpořit. Zpočátku vyšetřování běželo až překotně, měl dojem, že žalobci nebyl dán dostatečný prostor k vyjádření a označení důkazů na svou obranu. Pokud jde o manželku a otce žalobce, oba ze stíhání byli nešťastní. Svědek uzavřel, že do solární elektrárny žalobce neinvestoval, ale poskytoval jí právní služby, po skončení trestní stíhání investoval do jiné společnosti žalobce.
60. Svědkyně M. P. vypověděla, že je zaměstnankyní žalobce od konce roku 2010, kdy začala pracovat ve společnosti [REDACTED] jako jeho asistentka. Nyní pracuje v téže společnosti jako office manažer. Asi po dvou letech zaměstnání začal být podrážděný, poté se od něj mimoděk dozvěděla, že je trestně stíhán. Postupem času poznala i jeho manželku a otce. Společnost prosperuje a to začalo před zhruba třemi lety

s počátkem výstavby solární elektrárny v Chile. V roce 2013 byl žalobce nemocný [REDAKCE] ale blíže se o tom nebavili. Jeho neschopnost byla asi delší, snad již v době, kdy svědkyně již věděla, že je trestně stíhán. Společnost [REDAKCE] neměla nikdy finanční problémy, má asi 50 zaměstnanců, postavila solární elektrárny v České republice, Slovensku, Rumunsku a nyní staví v Chile. Když svědkyně do společnosti nastupovala, dokončovala solární elektrárna v [REDAKCE] v roce 2011 se začala stavět solární elektrárna na Slovensku.

61. Svědek J. [REDAKCE] C. [REDAKCE] vypověděl, že jej se žalobcem seznámil jeho kamarád P. [REDAKCE] S. [REDAKCE] asi před sedmi lety při jedné společné akci s přáteli s tím, že tento provozoval reklamní výrobu a shání práci. On sám vlastní 13 let reklamní agenturu, proto ho napadlo, že by potřeboval někoho z oboru, jako tak zvanou pravou ruku. Řídí 6 firem a potřeboval asistenta (ve skutečnosti spíše pravou ruku generálního ředitele), na kterého by se mohl zcela spolehnout a který by jej zastoupil i z odborného hlediska. V náplni práce takového pracovníka je hlídat režijní náklady společnosti, řešit personální záležitosti společnosti, být přítomen na jednání s dodavateli, zástupci médií, vytvářet a odesílat materiály a vést jednotlivá oddělení. Domluvili se tedy na pracovním poměru, zaslal žalobci i návrh pracovní smlouvy na plnou pracovní dobu. Bylo mu sympatické, že se žalobce angažoval i v solárním byznysu, sám se také tím směrem chtěl ubírat. Když mu žalobce řekl, že je proti němu vedeno trestní stíhání a svědek od smlouvy odstoupil, neboť by ho asi půl roku musel zaučovat a pokud by tento byl odsouzen a musel do vězení, zbytečně by ztrácel čas. To byl jediný důvod, proč se nedohodli o pracovním poměru, ve firmě vyžadují čistý trestní rejstřík (včetně podmíněného odsouzení). Nástupní plat žalobce na uvedené pozici si přesně nevybavil, ale odhadl jej kolem 50 tisíc korun. V současné době je na této pozici nástupní plat 70 tis. Kč. Svědek popsal, že plat ve firmě je založen na fixním platu a proměnlivé motivační složce platu, která je odvozena od pracovních výsledků. Svědek již nebyl schopen si vybavit, zda pracovní smlouva se žalobcem měla být na dobu neurčitou, ale vzhledem k tomu, že společnosti jde o dlouhodobost vztahu, tato uzavírá z 99 % pracovní poměry na dobu neurčitou. Standardem přitom je zkušební doba tři měsíce. Profesně žalobce neznal, tento se mu zmínil, že utlumuje reklamní činnost, o úpadku společnosti žalobce nevěděl ani od P. [REDAKCE] S. [REDAKCE] Pokud jde o aktivity žalobce, svědka nezajímalo, zda je provozuje svým jménem nebo jménem společnosti, ale o jeho pracovní smlouvě hovořili cca 2 měsíce v roce 2012 – 2013, v té době měla jeho firma 40 – 50 zaměstnanců. Když se žalobcem nedohodli, našel si někoho jiného. Společnost svědka je poměrně rozsáhlá, pod ni dále spadají další menší firmy. Celkem se jedná o zhruba 120 zaměstnanců. Žalobce by měl na starost i zajištění dceřiných společností, přičemž jeho práce by byla na plný úvazek a vyžadovala jeho přítomnost ve firmě.
62. Svědek J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] uvedl, že je bratrancem žalobce, dříve byl zaměstnán ve společnosti [REDAKCE] která patřila mezi společnosti žalobce, nyní sám vlastní společnost, která spolupracuje se žalobcem. Ve firmě [REDAKCE] působil od roku 2011 jako technický manažer, společnost tehdy začínala fotovoltaikou, když již od roku 2010. V době trestního stíhání žalobce, což bylo někdy kolem roku 2012, jsme se nadále stýkali, toto stíhání poznamenalo výrazně rodinné vztahy a chování žalobce. Svědek uvažoval jak žalobci pomoci. S rodinou žalobce je v úzkém kontaktu, v době zahájení trestního stíhání již bylo zahájeno podnikání v solárních elektrárnách, firma měla v Čechách svou elektrárnu, avšak po zavedení solární daně v roce 2012 byla výrazně zasažena. Žalobce pro společnosti vyhledával investiční příležitosti, zabýval se financováním a byl jakýmsi mentorem, jeho účast ve společnosti s fotovoltaikou tedy nebyla stoprocentní. Předtím měl reklamní agenturu a hodlal využít své zkušenosti v zaměstnání, kdy měl jednu konkrétní nabídku. V roce 2011 založil jednu nebo dvě společnosti s fotovoltaikou a účastnil se i na jiných společnostech během svého trestního řízení. Společnosti [REDAKCE]

žalobce nikdy nevlastnil, ve společnosti [redacted] působil jako jednatel. Tato společnost neměla zaměstnance, musela být založena kvůli legislativě, její chod zajišťovala společnost [redacted]. Poté měl žalobce společnost [redacted] ale o jejich založení se svědek nezajímal, neměl s nimi nic společného.

63. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. [redacted] soud zjistil následující skutečnosti: Dne 2.8.2010 podal žalobce v dané věci vysvětlení. Trestní stíhání bylo zahájeno dne 4.10.2012 sdělením podezření z trestného činu předlužení dle ustanovení § 256c odst. 2, odst. 4 trestního zákona. Návrh na potrestání byl podán Obvodnímu soudu pro Prahu 10 dne 26.10.2012. Dne 31.10.2012 vydal Obvodní soud pro Prahu 10 trestní příkaz, proti kterému byl žalobcem podán odpor dne 7.11.2012. Dne 26.11.2012 byl nařízen první termín hlavního líčení, a to na den 19.12.2012. Po proběhnuvších hlavních líčeních byl dne 14.1.2014 vydán Obvodním soudem pro Prahu 10 částečně odsuzující a částečně zprošťující rozsudek, kdy mimo jiné soud prvního stupně konstatuje, že byt' ve věci byly vydány čtyři znalecké posudky, posudek znalce Ing. Vladimírem Bernhardtem byl soudy zhodnocen jako nedostatečný, když tento znalec neměl pro danou věc dostatečnou odbornost. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání. Dne 7.5.2014 vydal Městský soud v Praze usnesení, kterým předmětný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí, mimo jiné s poukazem na to nedostatečná zjištění ohledně znaleckých posudků. Dne 28.1.2015 vydal Obvodní soud pro Prahu 10 rozsudek, kterým zprostil žalobce návrhu na potrestání dle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl žalobce stíhán. Soud prvního stupně uvedl, že na základě vrácení věci odvolacím soudem nechal vyhotovit posudek revizní, který všechny již provedené posudky ve věci zhodnotil. Z tohoto revizního posudku vyplynulo, že posudek Ing. Bernhardta neposkytuje konkrétní výpočty o předlužení ve smyslu konkursního či insolvenčního práva, protože znalecký obor znalce neposkytuje dostatečné znalosti a dovednosti pro zodpovězení položených otázek. Právní moci nabyl zprošťující rozsudek dne 21.2.2015.
64. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem C, vložka [redacted] se podává, že 1.9.2016 byla založena společnost [redacted] kdy statutárním orgánem je Z [redacted] S [redacted] tedy žalobce, a jediným společníkem společnost [redacted]
65. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [redacted] se podává, že 28. května 2010 byla založena společnost [redacted] kdy statutárním orgánem rovněž je Z [redacted] S [redacted] jediným společníkem společnost [redacted]
66. Totožná situace se podává z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze pod oddílem C, vložka [redacted] týkajícího se společnosti [redacted] založené 2. června 2010, a také z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [redacted] týkajícího se společnosti [redacted] založené 2. června 2010.
67. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [redacted] se podává, že dne 2. prosince 2011 byla založena společnost [redacted] kdy statutárním orgánem a jediným společníkem společnosti je [redacted] (na č.l. 117).
68. Z výpovědi žalobce soud zjistil, že tento měl 10 let reklamní společnost [redacted] přičemž v roce 2008 podal návrh na insolvenční řízení, neboť pro tento úkon byly splněny podmínky. Následně byl šokován trestním oznámením, které na něj bylo podáno, chodil opakovaně podávat vysvětlení a orgány činné v trestním řízení chtěly obžalovat i jeho otce. Byla vyslýchána také finanční ředitelka paní K [redacted]. Protože začal mít

pochybnosti o vyšetřovacích orgánech i jejich postupu, nechal si zpracovat znalecký posudek na svou obranu. Od roku 2010 pojal podezření, že jeho trestní stíhání je účelové, poté byl navzdory komplikovanosti věci ve zkráceném řízení odsouzen, čemuž se bránil odporem i přesto, že mu bylo ze strany jedné z jeho zástupkyň doporučeno přijmout podmíněný trest ve zkráceném řízení s odkazem na narůstající náklady řízení. Vyjádřil se k postupu soudu v průběhu řízení i postupu soudkyně v dané věci, která mu před odsouzením zakázala vycestovat. Konstatoval, že byl v té době podrážděný, uchyloval se k alkoholu, někdy zbytečně křičel na děti, které byly ještě malé, když syn se narodil v roce 2011 a dcera v roce 2012. Až na základě revizního posudku, který nechal vyhotovit Městský soud v Praze byl žalobce obvinění zproštěn. V roce 2010 založil společnost s [redacted] s předmětem podnikání ve fotovoltaiice, kdy nejprve ve spolupráci s [redacted] probíhal testovací provoz, následně byl zakoupen rozpracovaný projekt ze soukromých zdrojů žalobce, avšak poté byla zavedena solární daň. To pro společnost představovalo snížení příjmů o 25-26 % a značně ji paralyzovalo, investoři projevovali svou nespokojenost a žalobce považoval za bezpečnější hledat si zaměstnání, když neměl jiný zdroj příjmů. P. S. [redacted] věděl, že společnost byla v insolvenční, věděl i o trestním stíhání. Po setkání s panem C. [redacted] od něj dostal nabídku, výhledově se mohl ve firmě stát i společníkem. S ohledem na probíhající trestní stíhání však tato nabídka padla. V té době měl žalobcův otec zdravotní problémy.

69. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
70. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
71. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
72. Podle § 13 odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu, nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
73. Podle § 31a odst. 1, 2, 3 zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, k postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.
74. S ohledem na částečné zpětvzetí žaloby soud podle § 96 odst. 2 o. s. ř. řízení v rozsahu

částečného zpětvzetí žaloby, tedy do částky 237.786,00 Kč s příslušenstvím, zastavil.

75. Po zhodnocení listinnými důkazy prokázaného skutkového stavu věci soud uzavřel, že žaloba byla žalobcem podána důvodně, když v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. [REDAKCE] došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu shora citovaného § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., kterým bylo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 4.10.2012, které bylo následně zrušeno pravomocným zprošťujícím rozsudkem ze dne 28.1.2015 (v právní moci od 21.2.2015). V příčinné souvislosti s vydáním tohoto nezákonného rozhodnutí vznikla žalobci majetková škoda, kterou představují náklady vynaložené žalobcem na obhajobu v trestním řízení, konkrétně náklady vynaložené na odměnu tří právních zástupců, kteří žalobce na základě plné moci v trestním řízení zastupovali, a náklady vynaložené žalobcem v souvislosti s pořízením znaleckých posudků. Je tak zřejmé, že vznikla odpovědnost státu za škodu způsobenou při výkonu státní moci ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., neboť tato odpovědnost vzniká za současného splnění třech předpokladů, kterými jsou nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi těmito. Žalovaná nespороvala, že došlo k vydání předmětného nezákonného rozhodnutí a žalobci v příčinné souvislosti s tím vznikla majetková škoda a z toho důvodu v rámci mimosoudního projednání žalobcem uplatněného nároku jednak konstatovala porušení práva a omluvila se žalobci za nesprávné trestní stíhání, jednak poskytla žalobci náhradu nákladů obhajoby v celkové výši 140.986,- Kč včetně DPH a rovněž i náhradu za hotové výdaje za znalecký posudek společnosti [REDAKCE] ve výši 96.800,- Kč. V řízení tak zůstala spornou otázkou, zda žalobci náleží náhrada škody, spočívající v odměně uhrazené obhájcem za sporné úkony a náhrada za hotové výdaje, vynaložené žalobcem na vypracování druhého znaleckého posudku Ing. Vladimírem Bernhardtem. Soud posuzoval, zda nepřiznané náklady obhajoby (v rozsahu, který byl mezi účastníky nesporným) byly skutečně účelně vynaloženými náklady v rámci obhajoby žalobce v předmětném trestním řízení a uzavřel, že v dané věci sporné úkony dvou a více advokátů současně nelze jako účelné připustit, a to navzdory námitce žalobce, že v některých případech je zapotřebí zvláštní specializace. Z veřejně přístupných údajů České advokátní komory je zřejmé, že JUDr. Naděžda Kratochvílová i JUDr. Oldřich Chudoba jsou svým zaměřením advokáty provozujícími generální praxi, na rozdíl od JUDr. Tomáše Grivny, Ph.D., který je specializován nejen v oboru trestního práva. Za situace, kdy odbornou otázku měl vyřešit znalecký posudek, je zjevné, že znalosti nad rámec trestního práva v dané věci plně postačovaly. Rovněž náklady na zpracování uvedeného znaleckého posudku účelně vynaložené nebyly, neboť ze zrušujícího usnesení Městského soudu v Praze [REDAKCE] ze dne 7.5.2014 a zprošťujícího rozsudku soudu prvního stupně je zřejmé, že posudek znalce Ing. Vladimírem Bernhardtem byl soudy zhodnocen jako nedostatečný, když tento znalec neměl pro danou věc dostatečnou odbornost. Soud proto tyto nároky jako neúčelné žalobci nepřiznal.
76. Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou zákona č. 82/1998 Sb., provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27. 4. 2006 (§ 31a zákona). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek vyvěrající z čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále "EÚLP"). Podle čl. 6 odst. 1 věta první EÚLP má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Smyslem novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 z Evropského soudu pro lidská

práva se sídlem ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úrovni, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k zákonu č. 160/2006 Sb. Zdejší soud je tak toho názoru, že má-li odškodňovat na vnitrostátní úrovni nemajetkovou újmu vzniklou porušením práva primárně zakotveného již v EÚLP, je nanejvýš žádoucí, aby jeho rozhodování vycházelo z kritérií ustavených judikaturou soudu.

77. Pokud jde o ušlý zisk, který žalobce nárokoval, jednak žalobce neprokázal, že by skutečně zůstal jako zaměstnanec společnosti [REDAKCE] byt' tato si dle čestného prohlášení S [REDAKCE] V [REDAKCE] a svědecké výpovědi svědka C [REDAKCE] si tato společnost zakládá na dlouhodobém vztahu se zaměstnanci. Vzhledem k tomu, že předložená (nepodepsaná) pracovní smlouva byla stanovena na dobu neurčitou se zkušební dobou na 3 měsíce, nelze dovodit, zda by žalobce na dané pozici a pracovišti skutečně zůstal. Žalobce již v době jednání o pracovní smlouvě věděl o svém trestním stíhání a vzhledem k tomu, že sám dlouhodobě podnikal, musel si být vědom toho, že trestní stíhání je překážkou pracovního poměru, nemohl tedy očekávat, že pracovní poměr bude uzavřen.
78. Soud nepřiznal žalobci právo na zadostiučinění nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním ve výši 250.000,- Kč, neboť dospěl k závěru, že konstatování porušení práva a omluva tak, jak ji poskytla žalovaná, v dané věci postačuje. Jestliže žalobce dovozoval souvislost mezi svými zdravotními potížemi a trestním řízením, tuto skutečnost přesvědčivě nedoložil, když z jím předložených lékařských zpráv ani svědeckých výpovědí nelze dovodit příčinnou souvislost mezi trestním stíháním, zahájeným v roce 4.10.2012 a jím tvrzenými zdravotními potížemi. Ze svědecké výpovědi manželky žalobce vyplynulo, že žalobce podnikal od svých 20 let a měl nestabilní příjmy. Skutečnost, že žalobce vždy podnikal, potvrdil i jeho otec, který (shodně se žalobcem a svědkem [REDAKCE] J [REDAKCE] konstatoval, že jedna z jeho společností se v roce 2008-2009 dostala do insolvence. Jestliže tedy dle žalobce lékaři konstatovali, že jeho zdravotní potíže žalobce byly způsobeny stresem, nelze s jistotou označit období, které se na zhoršeném zdravotním stavu podílelo více, když žalobce tomuto byl vystaven již před zahájením trestního stíhání.
79. Délka řízení je ve smyslu judikatury ESLP nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení ESLP toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle ESLP konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává ESLP nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení.
80. Posuzované řízení trvalo ve vztahu k žalobci od 4.10.2012 sdělením podezření, kdy mu byla ve věci doručena žaloba, neboť teprve od této chvíle mohl žalobce objektivně pocítovat případnou nemajetkovou újmu, do 21.2.2015, kdy nabyl právní moci právní moci zprošťující rozsudek. V dané věci nelze přistoupit na argumentaci žalobce, že odškodné by měl soud stanovit již za dobu, kdy byly zahájeny první úkony trestního řízení a kdy docházelo pouze k prošetřování věci, neboť žalobce měl již v té době určitý dojem, že následně bude stíhán. Judikatura jednoznačně dovodila počátek délky trestního řízení jako okamžik, kdy bylo poškozenému jako obviněnému doručeno usnesen o zahájení trestního stíhání (viz např. Rc 58/2011), proto soud vycházel z tohoto okamžiku. Vycházejí pak z kritérií vymezených v ust. § 31a odst. 3 zákona, řešil zdejší soud otázku přiměřenosti délky posuzovaného řízení, kdy toto trvalo 2 roky a 4 měsíce, v dané věci rozhodoval soud prvního stupně meritorně třikrát (včetně trestního příkazu) a odvolací

soud jednou, věc byla skutkově i právně složitá, neboť se řešila otázka předlužení právnické osoby, v níž žalobce působil jako statutární orgán a otázka možného zkracování věřitelů. V této souvislosti je nutné rovněž uvést, že sám žalobce v žalobě konstatoval, že trestní řízení nenapadá co do samotné délky jako takové, ale s ohledem na postup soudu se domnívá, že při určitém jiném postupu by délka řízení byla kratší. Délka řízení se tak jeví zcela přiměřenou, proto soud žalobu co do nároku na imateriální újmu z nepřiměřené délky naříkaného trestního řízení zamítl.

81. Pokud jde o újmu, způsobenou nemožností vycestovat, sám žalobce v průběhu řízení konstatoval, že povolení k vycestování vždy od trestního soudu obdržel, samotná újma tak tedy spočívala spíše v jakémsi dyskomfortu při plánování jednotlivých cest, nikoliv v tom, že by žalobce vycestovat nesměl. Tento dyskomfort navíc trval po relativně omezenou dobu od 27.11.2013 do 14.1.2014, tedy cca 1 měsíce a 3 týdnů. Rovněž není bez významu, že daný zákaz byl žalobci uložen jako součást opatření v souvislosti s daným trestním řízením, nejedná se o nárok samostatný.
82. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 142 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) podle úspěchu ve věci, kdy je třeba náhradu nákladů poměrně rozdělit. Žalobce kromě nároků na majetkovou újmu uplatnil zároveň také nároky na finanční zadostiučinění za újmu nemajetkovou. Podle § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „advokátní tarif“) platí, že při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Při určování úspěchu či neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok či nároky na peněžité plnění (tzv. objektivní kumulace), **je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. advokátního tarifu** (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 1435/2015). Tarifní hodnota každého ze tří nároků na zadostiučinění za nemajetkovou újmu je stanovena podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu na částku 50 000 Kč (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 3378/2013), celkem tedy 150.000,- Kč, tarifní hodnota nároku na peněžité plnění vychází zásadně z výše tohoto plnění bez uplatněného příslušenství (§ 8 odst. 1 advokátního tarifu), což je v daném případě částka 7.205.085,5 Kč. Za tarifní hodnotu se tak považuje částka 7.355.086 Kč (150.000 Kč + 7.205.085,5 Kč). Úspěch žalobce byl pouze ohledně částky 237.786,- Kč + 50.000,- K (tzn. co do části nároku na náklady obhajoby a hotové výdaje a v imateriálním nároku z nezákonného trestního stíhání) a ve zbývajícím rozsahu byla žalovaná neúspěšná. V procentuálním vyjádření měl žalobce úspěch v rozsahu 96,09 %, zatímco žalovaná měla úspěch pouze v rozsahu 3,92 %. Po odečtení neúspěchu od úspěchu tak žalované vznikla povinnost nahradit žalobci náklady řízení v rozsahu 92,17 %. Účelné náklady žalobce jsou představovány částkou 78.807,30 Kč za 3 úkony z punkta 287.786,- Kč (a to 1x převzetí právního zastoupení, 1x podání žaloby, 1x částečné zpětvzetí žaloby), dále za 11 úkonů z punkta 50.000,- Kč (1x účast při jednání 26.9.2017, 1x účast při jednání 19.12.2017, 1x účast při jednání 20.3.2018, 1x účast při jednání 26.6.2018, 2x účast při jednání 9.10.2018, 5x porada před jednáním a ½ x účast při vyhlášení rozsudku 3.9.2019), 14 x paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit vyhlášky, náhrada 21 % DPH podle § 14a vyhlášky ve výši 13.677,30 Kč, jejímž je zástupce žalobce plátcem. S ohledem na úspěch ve věci tedy soud přiznal žalobci 93,53% z celkových nákladů

řízení, tedy částku 73.708,47 Kč.

P o u ě n í: Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li žalovaná dobrovolně, co je jí uloženo tímto rozsudkem, může žalobce podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 3. září 2019

JUDr. Kateřina Takácsová, v.r.
soudkyně